

नव

नवा जनाचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

सलोन बस्नेत र आकाश श्रेष्ठको प्रगुरु भूमिका रहेको फिल्म 'हिंडू' को टिजर सार्वजनिक भएको छ। भट्टौ १ गाते रिलिजको तयारीमा रहेको यो फिल्मलाई मिलन अलेमज्जरले निर्देशन गरेका हुन्। एक मिनेट लामो टिजर भिडियोमा प्रेम सरबन्धमा आउने उतारचढावको कथा प्रस्तुत गरिएको छ। टिजरले सलोन र आकाशलाई मिल्ने साथीको रूपमा चित्रण गरेको छ। प्रेमकै कारण यी दुई जनाको भित्रतामा आउने संकटको वरपर कथावस्तु घुमेको छ।

आजको विचार...

पद्मी...
(दुई पेजमा)
गोविन्द भट्टराई

फिल्म 'हाती छाँ' निर्माण टिमले एक पोस्टर सार्वजनिक गरेको छ। जसमा फिल्मका मुख्य अभिनेता सौगात मल्ललाई प्रस्तुत गरिएको छ। सौगात मल्लको पेनिटिंड लुकस निर्माण टिमले सार्वजनिक गरेको हो। पेनिटिंडमा सौगातको लुकसमा शिरमा शिर पेच, करमरमा खुकुरी र हातमा तरबार लिएर मल्ल देखिएका छन्। राजाको भूमिकामा देखिन लागेका सौगातको यस फिल्मलाई सिमोस सुनुवारको निर्देशन गर्नेछन्। किरण नेपाली प्रस्तुतकर्ता रहेको फिल्ममा नायिका उपासना सिंह ठकुरी रहेकी छिन्।

□ तर्ष २८ □ अंक ३८८ □ २०८० असार ३१ गते आइतबार 16 July 2023, Sunday □ पृष्ठ संख्या ८ मूल्य रु ५/-

सक्षिप्त समाचार

पाल्पामा लाइसेन्सको 'ट्रायल'

पाल्पा, असार ३०/पाल्पामा दुई पांगे सवारी साधनको लाइसेन्सका लागि ट्रायल (परीक्षण) शुक्रबाबाट सुरु भएको छ। यातायात व्यवस्था सेवा कार्यालय पाल्पाले पहिलो पटक ट्रायल सेवा सुरु गरेको हो। लुग्निकी प्रदेशसभा सदस्य वीरबहादुर रानाले ट्रायलको शुभारम्भ गरेका हुन्। तानसेन नगरपालिका-७, वाँसटारी ठाँटीमा ट्रायल सुरु भएपछि पाल्पा, गुल्मी, अर्धखाँची, स्याङ्जासम्मका नागरिकले सेवा पाउने छन्। एक साताअधि लिखित परीक्षा लिएर शुक्रबाबाट दुई पांगे स्क्युटी र मोटरसाइकलको ट्रायल गराइएको हो। लिखित परीक्षामा उत्तरीं १० जनाको ट्रायल लिएको यातायात सेवा व्यवस्था कार्यालयका प्रमुख केशव सुनारले बताए।

च्याउ खाँदा दुई बिरामी

दाढ़, असार ३०/जंगली च्याउ खाँदा दाढ़मा दुई जना बिरामी परेका छन्। जंगलबाट ल्याएको च्याउ खाएका एकै घर दुई जना बिरामी भएका हुन्।

शुक्रबाबार जंगलमा भेटाएको च्याउ पकाएर खाँदा बंगलाचुली गाउँपालिका-१ स्युजाका ३८ वर्षीया यमाकुमारी कवर वली र उनका १२ वर्षीय छोरा यकिन वली बिरामी परेका हुन्। बिरामी दुईको प्रदेशिक अस्पतालमा उपचार भइरहेको बताइएको छ।

पाल्पामा पनि मनाइयो घण्टाकर्ण पर्व

पाल्पा, असार ३०/प्रत्येक वर्षको साउन कृष्णपञ्च घण्टाकर्ण चतुर्दशीको अवसरमा मनाउने गठेमंगा: अर्थात् घण्टाकर्ण पर्व पाल्पामा पनि मनाइयो छ। नेवार समुदायमा घर शान्तिको कामना गर्दै यो पर्व मनाइयो छ।

गठेमंगा: पर्व नेवारहरूको मौलिक पर्व मध्येको एक हो। वर्षको चार वटा प्रमुख चतुर्दशी घण्टाकर्ण चतुर्दशी, बाला चतुर्दशी, तिहारको काग चतुर्दशी र शिवरात्रि चतुर्दशीमध्ये घण्टाकर्ण चतुर्दशी नेवार समुदायले मात्र मनाउने भएकाले यसलाई नेवार समुदायको मौलिक पर्वका रूपमा लिने गरिएको हो। यस दिनमा आफ्नो घर गृह शान्तिको कामना गर्दै आफ्ना परिवारलाई रेग व्याधि नलागोस भनेर घण्टाकर्णको पूजा गरिन्छ। घर र परिवारलाई भूतप्रते नलागोस भनेर बौ वाय ज्या (भूत मन्द्याङ्गने कार्य) यो पर्वको मौलिक परम्परा रहेको संस्कृतिविद्वरू बताउँछन्। शनिवार तानसेनका नेवार समुदायले दोबाटो र चैबाटोमा नर्कटको

हासा संचारदाता

तानसेन, असार ३०/तानसेनवासी निकै सोफा र अनुशासित छन्। महिनौ घरका धारामा पानी नजाउँदा पनि विरोध गर्दैनन्। बरु ग्यालेन र गाँगो बोकेर धारा, कुवा र पैधेरा धाउँछन्। त्यति मात्र होइन उनीहु नियमित खानेपानी महशुल खुरुक तिर्थन्। खानेपानीको जिम्मा पाएको निकाय नै गैरजिम्मेवार बन्दा यहाँका नागरिकले वयोदिवि खानेपानीको समस्या भोग्नु परेको छ। तानसेनको जनघनत्व बढेसँगै यो समस्या भन्न चुलिएको हो। काकाकूल कै अवस्थामा पुगेको तानसेनलाई निर्वाचनका बेला राजनीतिक दल र उम्मे दवारहरूले समेत खानेपानी छ्यावाल बनाउने सपना देखाउने गर्दैन् तर अझै पनि धारामा पानी नियमित छैन।

दलीय प्रतिनिधित्वका हिसाबले उपभोक्ता समिति २०७२ सालमा बन्न्यो। समितिका कार्यवाहक अध्यक्ष डा. पुरन बजाचार्य आफु प्रदेश सांसद बहालमा हुँदा पनि समितिको पद छोडेनन् र आवधिक निर्वाचन समेत गराउन सकेनन्। तानसेन खानेपानी

उपभोक्ता समितिले पानी व्यवस्थापनको जिम्मा लिए पछि शुरुका दिनमा केही सुधार हुने सकेत देखिए पनि क्रमशः समय बित्तै जाँदा सिंगो समिति अलपत्र अवस्थामा पुग्यो। कालीगण्डकीको पानी तानसेन ल्याउँने कार्य अगाडि बढे पनि त्यो कार्यान्वयन हुन सकेन। समितिको निर्वाचन पनि नगर्ने, समितिबाट पारित नियम पनि आफ्नै अनुकूलताको निर्माण गरेर अगाडि बढ्ने चेष्टा तत्कालिन समितिले गन्यो। जसको कारण उक्त समितिलाई १३ असार २०८० को आम उपभोक्ताहरूको भेलाले विघटन गरी तानसेन नगर सरकारले यसको जिम्मा लिनुपर्ने निर्णय गन्यो। सो निर्णयको असारमा नगरपालिकाकाले १९

असारमा मोहनप्रसाद श्रेष्ठको अध्यक्षतामा तदर्थ समिति निर्माण गरी यथासक्य छिटो निर्वाचन गर्ने जिम्मेवारी तोक्यो। तदर्थ समितिलाई जिम्मा दिए लगतै तानसेनलाई काकाकूल बनाउने अवस्थामा पुच्याएको विघटित समितिले भने आफुलाई बचाउने खेलमा लागेको लागै छ। तत्कालीन खानेपानी उपभोक्ता समितिका अध्यक्ष डा. पुरन बजाचार्यले आप्नो समिति र तदर्थ समितिका अध्यक्षहरूले आ-आफ्नै तरिकाले समितिको बचाउ गरेका छन्। विघटित समितिका अध्यक्ष डा. पुरनमान बजाचार्यले आप्नोहरूले नियमसंगत ढंगबाट काम गर्दै आएकोमा एकाएक राजनीतिक पूर्वाधार राखेर नगर सरकारले समिति विघटन गर्नु गलत भएको बताए। उनले आफुहरूसँग सल्लाह नै नगरी एकाएक समिति विघटन गरी आफुहरूको अपमान गरेकोप्रति आपत्ति जनाए। बजाचार्यले भने 'नगरपालिकाले गैरकानूनी काम गरेको छ, कानूनी राज्यमा यस्तो गर्न पाइदैन।' खानेपानी मन्त्रालयले खानेपानी उपभोक्ता समितिलाई हस्तान्तरण गरी सकेपछि विधान निर्माण र विभिन्न कामहरूलाई निरन्तरता दिँदै २०७२ मा वर्तमान विधानअनुसार नै निर्वाचन गरिएको उनले बताए।

(...बाँकी अन्तिम पेजमा)

तिनाउ गाउँपालिकाको वित्तिय प्रगति ८७ प्रतिशत

कृषा पोखरेल—

पाल्पा, असार ३०/जिल्लाको तिनाउ गाउँपालिकाले चालु आर्थिक वर्ष २०७९/८० मा करिब ८७ प्रतिशत वित्तिय प्रगति गरेर को छ। गाउँपालिकाले चालुतर्फ तरफ ८६.९२ प्रतिशत पूँजीगतर्फ ८६.८२ प्रतिशत रकम खर्च गरेको हो।

गाउँपालिकाले चालु आर्थिक वर्ष २०७९/८० असारसम्म भएको वित्तिय कार्यक्रमको तेस्रो सार्वजनिक सुनुवाइमार्फत वित्तिय प्रगति गरेको हो। तिनाउ गाउँपालिकाका साथ खाल छु गर्ने निकिम्बुको होलाइ खोलामा लगेर जलाइएको प्रतिष्ठानका अध्ययक्ष मदन देउरालीले बताए। खेती किसानीको काम सकिलगतै विशेष गरी नेवार समुदायमा पहिलो चाडका रूपमा श्रावण कृष्ण चतुर्दशीको दिन यो पर्व मनाइने गरिन्छ। घण्टाकर्णको दिन फलाम वा पित्तलको औष्ठि गठांमोमा छुवाएर लगाउने परम्परा छ। बालबालिकाहरूले दोबाटो र चैबाटोमा दिनभर नर्कटको तीन खुँदे गठांमोमा ठड्याई बढवाहरूसँग 'घण्टाकर्ण जगात दे' भन्दै जगात अर्थात् कर मारेका थिए।

छ। उसले लक्षित वर्गको कार्यक्रममा ८७.४५ प्रतिशत, मेह्हा कार्यक्रममा ९९.२९ प्रतिशत, प्रधानमन्त्री रोजगार कार्यक्रममा ८१.४८ प्रतिशत रकम खर्च गरेको छ। पालिकाको सबैभन्दा सफलता आन्तरिक राजश्व रहेको छ। जसमा दोबाटर वृद्धि गरेको छ। चालु आर्थिक वर्षमा २ करोड ८० लाख राजश्व उठाउने लक्ष्य लिएकोमा असार

वटा योजना टेकाकाबाट सम्भौता भएकोमा १५ वटा योजना सम्पन्न भएको १ वटा बहुवर्षीय अनुसार काम भईरहेको गाउँपालिकाले जनाएको छ। उसले चालु आर्थिक वर्षमा एक घर एक धारा अन्तर्गत ५ सय ९ घरपरिवारमा खानेपानीको धारा वितरण गरेको छ। पालिकाबाट १६

(...बाँकी अन्तिम पेजमा)

स्वत्त्वाद्वकीय

युवालाई विदेश पलायन हुनबाट रोकौं

पछिल्लो समय युवा विदेश पलायन हुने क्रम बढ्दै गएको छ। देशमा पर्याप्त रोजगारीका अवसरहरु नहुँदा ठूलो संख्यामा युवाशक्ति विदेश पलायन हुने गरेको पाइन्छ। देशमा राजनीतिक स्थिरता कायम भई उद्योगधन्दा सञ्चालनमा आई आर्थिक विकासले गति लिन सकेको खण्डमा युवाहरु विदेश पलायन हुने थिएनन् तर त्यो हुन सकेको छैन। अहिलेको अवस्थामा युवा पलायन देशकै जटिल एवं पेचिलो समस्या बन्दै गएको छ। यो अन्यत्र दुखको कुरा हो। उच्च शिक्षा हासिल गर्ने नाममा नेपालका चलायमान युवा जनशक्ति विदेशिने क्रम तीव्ररूपमा अधिक बढ्दो को छ। नेपालमा तै बसेर उच्च शिक्षा हासिल गर्ने जनशक्ति दिन-प्रतिदिन घट्दो अवस्थामा रहेको पाइन्छ। हरेक वर्ष हजारौंको संख्यामा युवा जनशक्ति पलायन हुने क्रमलाई रोक्न राज्यसंग कुनै ठोस योजना छैन। मुलुक बनाउने जनशक्ति तै उच्च शिक्षाका नाममा पलायन हुन थालेपछि यसले नेपालको हरेक क्षेत्रमा गम्भीर क्षति पुर्याउने निश्चित हुँदा समेत सरकार मौल बस्नु विडम्बनाको कुरा हो।

नेपाली युवाहरु कामको खोजीमा विदेश धाइरहँदा नेपालले पुँजी, मस्तिष्क र युवाशक्ति गुमाइरहेको छ। युवाले शिक्षा, स्वास्थ्य र रोजगार चाहेका हुन्। त्यो नभएपछि उनीहरु अहिले भाँतारिएको अवस्थामा छन्। नेपाली समाजमा बढ्दै गएको परिनिर्भरतालाई पर सारेर आत्मनिर्भर कसरी हुन सकिन्छ, अहिले सोच्ने बेला आएको छ। देशमा भएका उद्योग, कलकारखानाहरु बन्द गर्नु रास्तो होइन। थप उद्योग, कलकारखानाहरु सञ्चालन गरेर स्वदेशमै रोजगारीका अवसरहरु सिर्जना गर्नु पर्नेमा उल्टै बन्द गराउनु गलत हो। साँचियकै मुलुक बनाउने हो भने उर्जावान युवाहरुलाई स्वदेशै राख्न सक्नुपर्छ तर राजनीतिक दल र सरकारमा अभै पनि आर्थिक, शैक्षिक, औद्योगिक चेतनाको विकास हुन सकेको छैन। जसका कारण युवालाई देशमै रोक्न सकिन्छ। स्वदेशमै उद्योगधन्दा कलकारखाना सञ्चालन गरी युवाशक्तिलाई यही राखेका काम लगाउन सकेमा आफै ठाउँमा रोजगारीका अवसर सिर्जना हुनुको साथै युवाहरुलाई विदेश पलायनबाट रोक्न सकिन्छ। यसर्थ यसर्तर्फ सरकार र राजनीतिक दलहरुले ध्यान दिन जरुरी छ।

f Opinion @ Social Network f

हागा भए एक दिन पात पनि आउँछ

अहिले दिन नराप्तो छ तर एक दिन पक्कै राप्तो पनि आउँछ।

(विपिन थापाको फेसबुक स्टाटस <https://www.facebook.com/bipin.thapamgr>)

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोष्ट गरिएका धारणाहरु राखेछौं। यसका लागि हाप्तो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalpati मा लगाउन गर्न सक्नुहोस्त।

नवजागरेताना दैनिकको रूपमा तपाईंसामू आईरहेको छ। यो पत्रिका अभै स्तरीय अनि पठ्नीय बनाउनको लागि तपाईंहरुको अगुल्य सुधारवहनको हातीलाई अत्यन्तै जरुरी छ। पाठकवृन्द तपाईंका सुधारवहन दिई हातीलाई सहयोग गर्नुहुन तापी अनुरोध गर्दछौं।

नवजागरेताना दैनिक

भगवतीटोल तानसेन, पाल्पा

पद्धति फेरियो प्रवृत्ति फेर्ने कसले र कहिले ?

संविधानत् संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपालका नागरिक हौमी तर व्यवहारमा अनुभूति गर्न सकिएको छैन। २०६२/०६३ यता नेपाली कांग्रेस, नेपाल कम्प्युनिस्ट पार्टीको मूल नेतृत्वमा एकल र संयुक्त सरकार बने तर नागरिकले गणतन्त्रको प्रतिफल अनुभूत गर्न पाएनन् भन्ने गुनासो ज्यूँ का त्यूँ छ। भाषणमा नेताहरुले नेपाललाई समून्तर तुल्याएको दावी गरेका छैन। त्यो नतिजा छार्लेङ्ग छ।

राणा शासनकालको कुरा छाडौँ। राजाको नेतृत्वमा गणतन्त्र घोषणा हुनु अधिको समय चलेको पञ्चायती व्यवस्थामा एसियाली मापदण्डमा नेपाललाई पुन्याउने भाषण पञ्चायतीले जसरी गर्ने त्यसरी नै गणतन्त्रवादी नेताहरुले भाषण गर्नु लाजमर्दोंसाथ हो। पञ्चायतीले देशलाई कंगाल बनाए। नागरिकलाई शिक्षा, स्वास्थ्यजस्ता न्यूनतम आधारभूत अधिकारबाट बचित तुल्याए भनेर भइ सराप गर्ने अहिलेको नेताहरुले अरु कुरा छाडौँ शिक्षा र स्वास्थ्य क्षेत्रमा सर्वसाधारण नेपालीले अनुभूत गर्नसक्ने

गोविन्द मुक्तराई

के तै परिवर्तन गरे? सभीका गर्ने बेला टर्न लागेको छ। शिक्षा, स्वास्थ्यको नाममा व्यापार चलाइएको छ। नागरिकलाई उल्लु बनाइएको छ। निजी र सामुदायिक विद्यालय समानान्तर ढालाए चलाएर कस्ता कर्पायार तयार पार्न लक्ष्य तय गरेको हो, गणतन्त्रवादी सरकारले बुझन सकिएन। शिक्षामा जस्तै स्वास्थ्यमा व्यापार चलाइएको छ। सक्नेले लुटेको छ। विपन्न, गरिबका नाममा हुने खाने, सक्नेले सुविधा भोग गरेका छन्। सक्नेका अनि पहुँच हुनेका छोराछोरीले छात्रवृत्तिको सुविधामा देश-विदेशमा अध्ययन गरेका छन्। हेरौ, हेरेक अद्डामा भ्रष्टाचारले जरा गाडेको छ। न्यायालयप्रति समेत नागरिकले

ओला ते सर्वाउन थालेका छन्। सुशासनको कुरा गैरसरकारी संस्थाहरुको खाइखेतीको विषय बनेको छ। पत्रकारहरुप्रति समेत नागरिकले शंका गर्न थालेका त्यसै होइन होला? अनि निरास नागरिकले अचेल भनेको सुनिन्द्य- पद्धति फेरियो प्रवृत्ति फेर्ने कसले र कहिले?

कमिशन बिना काम नहुने भो। थर्काएर मात्र काम लिन सकिन्द्य भन्ने मनोवृति हाविं भो। सरकारी कार्यालयका कतिपय प्रमुखहरुले विधि, पद्धति अनुशरण गर्नुको सद्वा राप्तो बन्न अनियमितातालाई अनुशरण गर्नाले विधि पद्धतिमा चलनेहरु समेत अप्पोरोमा परेको गुनासो सुनिन्द्य। त्यसो त केही कार्यालय

प्रमुखहरुले कार्यालयबाट समानुपातिक रूपमा वितरण गर्नुपर्ने, गर्न सकिने सूचना सन्देश प्रकाशन वापातको भूत्तानीमा समेत पक्षपात गरेका उदाहरण भेटिएका छन्। कतिपय जनप्रतिनिधिले नियम, पद्धति वास्ता नगर्दा आफै अलियारको तरेखमा धाएका छन्। बेथिति, विकृति बढाई जानुपाल गर्नुपर्दो प्रवृत्तिको विकास नहनु हो। कार्यक्रम सञ्चालन, योजना तर्जुमा तथा कार्यालयन, हिसाब फरफारक लगायतका सवालमा समेत प्रवृत्ति पञ्चायतीले उल्लु बनाइएको छैन। चुपचाप ११ महिना बसेर असर लागेपछि विकास, निर्माणका काममा केन्द्रित हुने प्रवृत्ति हटेको छैन। तीन तहको सरकारीबीच तालमेल पटक्के देखिन्न। जनप्रतिनिधिले आफूलाई सेवक होइन शासक कै रूपमा प्रस्तुत गर्न मन पराउँछन्। यो परिवेशमा कसरी गणतन्त्र आएको अनुभूति गर्ने आम नेपाली नागरिकले?

(लेखक स्वतन्त्र पत्रकार तथा नेतृत्व ब्रैमासिक पत्रिकाका सम्पादक/प्रकाशक समेत हुन्।)

उमेरले जेठो कान्छो विचारले पुरानो

बहुदलीय प्रणालीमा राजनीतिक दलहरु स्थापना गरिन्दून्। कतिपय दल विघटनसमेत हुनेगर्दून्। नेपालकै सन्दर्भमा पनि यस्तो भएको छ। दलहरुको जीवन्तता र नयाँपन वा दल नयाँ पुरानो माने कारण के हुन्छ? नयाँ राजनीतिक दल स्थापना भए पनि यसको विचार नयाँ वा पुरानो दुवै हुनसक्छ। उदाहरण- नेपाली कांग्रेस नेपालको दलीय इतिहासमा जेठो र दिक्षण एसियाकै पुरानो दलमध्ये एक हो। यहाँ प्रयोग भएको 'जेठो र पुरानो' शब्दको अर्थ उसी मिल्ने होइन। जेठो र पुरानो पहिचानमा केही समानता र धैर्य भिन्नता छ। प्रसंगवश कांग्रेसको सन्दर्भमा कैसैले पुरानो र क्षेत्रले जेठो पार्टी भन्ने गरेको सुनिन्द्य। संगेसर्गी प्रयोग पनि गरिन्दून्। यी दुई शब्द कैसैले समानार्थी हुन् कि भन्ने लाग्न्दछ। कतिपय प्रयोग यसरी नै भएको भान पर्दै। तर जेठो सम्बोधनको र पुरानो भनिनुको अर्थ भने भिन्न हुन्छ। यही भिन्नताले कांग्रेसमा रूपान्तरण र शुद्धीकरणको बहस सतहमा आएको हुनुपर्छ।

सहजताको लागि नेपाली कांग्रेस हाप्तो देशको जेठो वा पुरानो पार्टी हो भन्ने मिल्दै। तर, जेठो के कारण र पुरानो के कारण? भन्ने प्रश्न पनि संगेसर्गी आउँदै। स्थापनाको मिलिले जेठो वा पुरानो? जेठो स्थापना, जन्म र प्रायः पहिलो हुनुले भनिन्द्य। तर, पुरानो भनिने कारण यतिमै सीमित बुझिनु हुैन। आधुनिक नेपाली राजनीतिमा अग्रणी भूमिका निर्वाह गरेको कांग्रेस स्थापनाले पनि यहाँको जेठो दल हो। यहाँ गणतन्त्रिक र प्रतिस्पर्धात्मक चुनाव हुन थालेको पनि दुईसय छत्तीस वर्षभन्दा (सन् १७८७-८८) पर्ने गरिन्दून्। कतिपय दलहरुले अभै आप्त भएको छ। अर्थात्, आर्थिक मान्यता पूरै परिवर्तन गरेर विकास र जीवन सीपीसीले निरन्तरको प्रक्रिया हुनुपर्छ। कतिपय दलहरुले विचारले चाहै र विकासको लाग्नाउने भानुनीतामा तीकी टिक्क्नु। यसलाई जीवन्तको लाग्नाउने भानुनीतामा तीकी टिक्क्नु। त्यसो त यतिकै क्षेत्रको पो होला र? कुनै बेलाको ऐतिहासिक पार्टी कैसरी कामरी नयाँ भनिने? विचारको पुरानो भयो। स्थापनाले राप्तो हारको भानुनीतामा तीकी टिक्क्नु। यसलाई जीवन्तको लाग्नाउने भानुनीतामा तीकी टिक्क्नु। अहिले केही त्यसै विचारले चाहै र विचारले तुलनाले राप्तो हारको भानुनीतामा तीकी टिक्क्नु। यसलाई जीवन्तको लाग्नाउने भानुनीतामा तीकी टिक्क्नु। यसलाई जीवन्तको लाग्नाउने भानुनीत

କୃତି

भारतबाट मुर्गा भैंसी, अमेरिका र अष्ट्रेलियाबाट घाँस !

“सामान्य भैंसी भारु एक
लाखमै पाउन सकिन्छ तर मुरा जातको
भैंसीको मूल्य बिएमडब्ल्यु कारको मूल्यभन्दा
धेरै हुन्छ । अर्थात् पूर्ण नश्लको मुरा
भैंसी किन्न भारु एक करोडभन्दा बढीसम्म
तिर्नुपर्ने हुन्छ ।” भारतीय अनलाइन
‘एबिपीलाइभ डटकमले सन् २०२२
डिसेम्बर १५ मा मुरा जातका भैंसीबारे
यस्तै भावमा एक आलेख प्रकाशन गरेको
थियो । अरु धेरै लोकप्रिय भारतीय
सञ्चारमाध्यमले मुरा भैंसीबारे सामग्री
प्रकाशन तथा प्रसारण गरिरहेका हुन्छन् ।
पछिल्लो समयमा नेपाली सञ्चारमाध्यममा
पनि मुरा भैंसीको विषयले स्थान पाउन
थालेको छ ।

भारतदेखि मुरा भैसी ल्याउन अनुमति र विविध प्रक्रिया पूरा गर्नुपर्छ । सो फार्मले भारतका सीतामढी, दिल्ली र हरियाणलगायतका स्थानबाट नेपालका सीमावर्ती भैरहवालगायतका क्षेत्रमा

गत जेठको दोसो साता प्रधानमन्त्री पृष्ठकमल दाहाल 'प्रचण्ड'को औपचारिक भारत भ्रमणका अवसरमा भएका विभिन्न सम्झौताहरूका विषयसँगै भारतले नेपाललाई १५ मुरा राँगो उपलब्ध गराउने भने विषयले महत्त्व पायो । यो विषय नेपालको संघीय संसद्बासमेत चर्चा पायो । हाँसोमजाको विषय पनि बन्यो तर कृषिप्रधान नेपालका लागि उन्नत जातको मुरा भैंसीको नश्ल सुधार अत्यावश्यक छ । देश-विदेश बुझेका कृषिका जानकारहरूका लागि यो महत्त्वको विषय हो । तत्कालीन प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीकै पालामा भारतसँग उक्त जातका भैंसी माग भएको थियो भने प्रधानमन्त्री दाहालको उक्त भ्रमणका अवसरमा उपलब्ध गराउने समझारी भएको थियो । एक वर्षअघि भारतको राजस्थानमा भएको एक मेलामा एक हजार पाँच सय किलोग्राम, छ फिट उचाइ र १४ फिट लम्बाइ भएको भैंसीको मूल्य एक करोड भारु कायम गरिएको सन्दर्भ अहिले पनि भारतीय सञ्चारमाध्यमले उल्लेख गर्ने गरेका छन् । मुरा भैंसी वजनदार भार होइन, देखा पनि आकर्षक हुन्छन् । यिनले एकपटकमा कम्तीमा २५ लिटरसम्म दूध दिन सकछन् । व्यावसायिक पशुपालनका लागि भारत र नेपालजस्ता मुलुकका लागि यो एक प्रकारको वरदान नै हो । केवल व्यावसायिक पशुपालनको सोच, उचित लगानी, वातावरण र किसानी महनत भने आवश्यक पर्छ । नुवाकोटको बेलकोटगढी नगरपालिका-११ तिगाऊँस्थित कडेल कृषि फार्म प्रालिमा प्रधानमन्त्री प्रचण्डको भारत भ्रमणअगावै विभिन्न माध्यमबाट मुरा जातका भैंसी उपलब्ध भइसकेको थियो । औपचारिक माध्यमबाट अनौपचारिक माध्यमबाट गरिएका भैंसी नेपाली व्यवस्थालाई त्रास भएको हो । हाल एक २८ लिटरसम्म दूध दिन्दूरीमा भुक्तानी भएको किट प्रतिशत न भएको अनुभाव आधारमा वार्गीकरण हुन्ने गरिएको अनुभाव भैंसी निकै महाँगो पर्छ । नेपाली भैंसी रु दुई लाखदेखि १०० लाखलाई त्रास भएको हो । अहिले फार्मवाट अरु मानिसका भैंसीलाई लगाउने गरिन्दूँ । यसबाट यसको नश्ल सुधार हुन सहयोग गरिन्दूँ । कसरी व्यावसायिक कृषिपालनका भन्नेबारेमा अध्ययनका क्रममा आधारमा वार्गीकरण आधिकारी पाएर राँगो मगाएको अध्यक्ष गोपीप्रसाद काङ्गले "प्रधानमन्त्री प्रचण्ड भारत र राँगो ल्याउने कुरा सकारात्मक नश्ल देशभर फैलाउन र तराई आत्मनिर्भर हुन आवश्यक एक काम गर्न सकियो भने युवा नाममा खाडीमा भौतारिन उच्च शिक्षाका लागि बेलकोट जिल्लामा काठमाडौं छिरेका कागज उद्योग स्थापना गरिन्दूँ । भने पछि नेपालमै पहिलो व्यवसायिक हस्तकला उद्योग स्थापना गरिन्दूँ । तिर्यातको व्यवसाय क्रममा सन् २००८ मा संयुक्त राज्यपाल दुई वर्ष बर्से । त्यसपर्याप्त केही गर्नुपर्छ, युवापुस्तालाई दिनुपर्छ भन्ने सोचका कागज फर्किए । सौर्य ऊर्जा र ग्रामीण समेत लगानी गरेका केवल विदेशबाट काठ मगाएर लागि पर्यावरणीय काठधन भएका गरेका छन् । उनले कोली फार्म स्थापनाको लक्ष्य तिर्यातको व्यवसायिक हस्तकला उद्योग स्थापना गरिन्दूँ ।

तनहुँ मासु, अण्डा र दूधमा आत्मनिर्भर

पशुपालनतर्फ कृषकको
आकर्षण बढेसँगै दूध, मासु र अण्डामा
तनहुँ आत्मनिर्भर बन्नै गएको छ ।
भेटेरिनरी अस्पताल तथा पशु सेवा केन्द्र
र स्थानीय तहले कृषकलाई प्रोत्साहन
स्वरूप अनुदान उपलब्ध गराएपछि कृषक
पशुपालनतर्फ आकर्षित भएका हुन् ।
जिल्ला दूध, मासु र अण्डामा आत्मनिर्भर
बन्न सफल भएको केन्द्रका प्रमुख डा
बालकुमार श्रेष्ठले बताए । आत्मनिर्भर
बनेसँगै यहाँ उत्पादन भएका दूध, मासु र
अण्डा जिल्ला बाहिर पनि निर्यात हुन
थालेको उनको भनाइ थियो । उनका
अनुसार प्रतिव्यक्ति प्रतिवर्ष न्यूनतम ९१
लिटर दूध आवश्यकपर्नेमा तनहुँमा एक
सय १८ दशमलव ५४ लिटर उपलब्धता

छ । त्यसै प्रतिव्यक्ति प्रतिवर्ष १४ केजी मासु आवश्यकपर्नमा १४.४१ केजी मासु उपलब्धता छ भने ४८ वटा अण्डा आवश्यकपर्नमा ८२.५९ वटा अण्डा उपलब्धता रहेको प्रमुख डा श्रेष्ठले जानकारी दिए । यस हिसाबले प्रतिव्यक्तिका लागि दूधमा २७.५४ लिटर,

आर्थिक वर्ष २०७७/७८ मा
दूध ३७ हजार तौ सय २८, मासु चार हजार पाँच सय ७६ मेट्रिकटन उत्पादन भएको थियो भने अण्डा दुई करोड ५९ लाख ९५ हजार गोटा उत्पादन भएको कार्यालयले जनाएको छ । जिल्लामा पशुपतिको संख्यामा पनि वृद्धि भएको छ । आर्थिक वर्ष २०७८/७९ को तथ्याङ्क

कृषि र पशुपालनसंहित विषादिररहित
खानको अधियानमा जोडिएका महत्वपूर्ण
व्यावसायिक सम्मान (सिआइपी) प्राप्त
कँडेलले कँडेल कृषि फार्ममा पछिल्लो
समयमा उत्त लक्ष्यमा सघाउन कृषि
दाहाललाई साफेदार बनाएका छन् । कूल
५० रोपनी जग्गामा रहेको र चार
वर्षअघि स्थापित फार्ममा हाल एक
राँगोसहित १० भैंसी, १० गाई छन् ।
एक गिरी गाई पनि छ । फार्मले
कोरियाली गाई पनि मगाउने तयारी
गरिरहेको छ । गाई भैंसी थपेर दैनिक
पाँच सय लिटर दूध उत्पादन गर्ने लक्ष्य
लिइएको कँडेलले बताए । यहाँका
गाईभैंसीका लागि पोषिलो घाँस खुवाउन
फार्मले अमेरिकी घाँस रेड नेपिएर (
रातो घाँस), अस्ट्रेलियाको हरियो घाँस (
नेपिएर) खेतबारीमा लगाएको छ । हेर्दा
उखुजस्तो देखिने यी घाँस रोप्न, हुक्तउन
र काट्न सजिलो हुन्छ । फर्ममा
हालसम्म करिब रु डेढ करोडको लगानी
भइसकेको छ ।

कृषि तथा पशुपक्षी विकास
मन्त्रालयका प्रवक्ता प्रकाशकुमार सञ्जेलले
भारत सरकारसँग ल्याइने १५ मर्याँ राँगोका
लागि पशुसेवा विभागका महानिर्देशकको
संयोजकत्वमा कार्यदल गठन भएको र उत्त
टोलीले भारतका सम्बन्धित सरकारी
फार्ममा गई प्रविधिक परीक्षणप्रश्नात राँगो
ल्याइने बताए । ती राँगोलाई कृषि
अनुसन्धान परिषद् (नार्क) लगायत स्थानमा
राखेर बीर्य संकलन गरी क्रमिकरूपमा
भैंसीहरूमा कृत्रिम गर्भाधान गराइने र
पहिलो वर्षमा डेढ लाख भैंसीलाई
गर्भाधारण गराइने योजना रहेको बताए ।
नेपाल र भारतबीचको खुला सिमानाका
कारण हालसम्म के-कति यस्ता भैंसी या
अनौपचारिक माध्यमबाट भित्रिएका छन्
भन्ने विवरण मन्त्रालयमा नहाको प्रवक्ता
सञ्जेलले बताए । औपचारिक संयन्वबाट
स्वास्थ्य परीक्षण र प्रमाणपत्रबिना ल्याउने
अनमति पनि नभएको उनको भनाइ छ ।

अनुसार गाईको संख्या ५२ हजार आठ
सय तीन, भैंसीको संख्या ४७ हजार पाँच
सय ४४, भेडाको संख्या सात सय २६,
बाख्वाको संख्या ३९ हजार चार सय ३४,
कुखुराको संख्या एक लाख ९५, हाँसको
संख्या १२ हजार छ सय ९४, बड्गुरुको
संख्या ४८ हजार तीन सय ११ थिए ।
केन्द्र प्रमुख डा श्रेष्ठको अनुसार जिल्लामा
व्यावसायिक पशुपक्षी फार्म दर्ता पति बढेको
छ । जिल्लामा दुई सय १९ गाई, ८६
भैंसी, तीन सय ४१ बाख्वा, एक सय १३
बड्गुर, दुई सय ५५ कुखुरा, ५४ माघा र
३५ घाँस, पशुपक्षी फार्म सञ्चालनमा
छन् । दूध उत्पादन बढेपछि जिल्लाका
विभिन्न ठाउँमा दूध सहकारी संकलन
के नद्र समेत खोलिएका छन् ।
सहकारीमार्फत कृषकलाई दूध
बजारीकरणमा सहयोग पुगेको
शुक्लागण्डकी नगरपालिका-४ स्थित
शुक्ला कृषि पर्यटन सहकारी संस्थाले
जनाएको छ । उक्त सहकारीले दैनिक
एक हजार लिटर दूध बिक्री वितरण गर्दै
आएको सहकारीका अध्यक्ष मुक्ति सिरदेल्ले
जानकारी दिए । -रासस

‘बजारमा दूध फालाफाल छ, किसानबाट
दूध लिन्न मन्जुपर्ने अवस्था छ’

कोशी तराईका पशुपालक
किसान यतिबेला दोहोरो तनावमा
छन् । एकातिर 'लम्पस्टिक्स'ले गोठै
रित्याइदिने त्रास चुलिएको बेला
दिनरातको मेहनतले उत्पादन गरेको
दूध नबिक्ने पिरलो पनि थपिएको
छ । 'उत्पादन तपाईंको बजारको
जिम्मा सरकारको' भन्दै हरेक वर्ष
नीति तथा कार्यक्रम अनि बजेट ल्याउने
प्रदेश सरकारको वाचा सम्भिरहेका
किसानलाई दूध नबिक्ने समस्याले
सताइरहेको छ । 'प्रदेशको कृषि
मन्त्रालयले बजारको चिन्ता नलिनू
भनेर हामीलाई एउटा कार्यक्रममा
आश्वस्त पारेको थियो', भापास्थित
दुर्ध सहकारीमा आवद्ध भापास्थि
गाउँपालिकाका किसान प्रेम गुरागाईले
भने, 'अहिले हाम्रो दूध आधा बिक्छ,
आधा बिक्दैन । यसले समस्या
बनाएको छ ।' भापास्थि गुरागाई मात्रै
होइन, मोरड कानेपोखरीका गाईपालक
किसान भेषराज आचार्य पनि अहिले
दूध नबिक्ने समस्याले हैरान छन् ।
केही महिना अधिसम्म दूध किन्तु घर-
घरै आइपुग्ने डेरी उद्योगहरूले अहिले
कोटा तोकेरमात्रै दूध लिन थालेपछि
उनको हैरानी चुलिएको छ ।

‘बजारमा दूध धेरै भयो रे,
अनि हाम्रोबाट कम्ती मात्रै लिन
थालेको डेरीहरूको भनाइ छ’,
आचार्यले भने, ‘अहिले पनि मेरो
गोठबाट बिहान र बेलुका गरेर ३२
देखि ३५ लिटर दूध उत्पादन हुन्छ ।
बिहानको सबै बिक्री भए पनि साँझमा
उत्पादित दूध बिक्न समस्या हुन थालेको
छ ।’ व्यावसायिक गाईपालनलाई
आमदानीको मुख्य सोत बनाएका
बहुसंख्यक पशुपालक किसानले
भोगिरहेको साफा समस्या हो यो ।
मागभन्दा धेरै दूध किसानले डेरीहरूमा
दिन थाले पछि कोशी तराईका

जिल्लामा अधोषित 'मिल्क होलिडे' निमित्तिएको अवस्था छ । यसको प्रत्यक्ष असर पशुपालक किसानको आम्दानीमा परेको छ । किसानका अनुसार दूधको बजार सधैं रास्तो हुनेसँग विस्तार गरेर काढिएर भए पनि गाई र भैंसी थपेर गोठ विस्तार गरेर का छन् । तिनको हेरचाहदेखि स्वास्थ्योपचारसम्म मालगानी बढाएका छन् । तर, जब उत्पादन बढेर आम्दानी पनि बढनेबेला आयो, बजारमा दूध बिकै सकसक हुन थालेको छ । वैदेशिक रोजगारीमा गएर फर्केकाहरूदेखि स्वदेशमै अन्यपेशा व्यवसायमा रमाएकाहरूले समेत पछिल्लो समय पशुपालनमा चासो दे खाएका छन् । प्रविधियुक्त प्रणालीबाट पशुपालन गर्नेहरू बढाइ पनि पशुपालन व्यवसाय फस्टाएको छ । उत्पादन बढेको छ । तर, उत्पादनले बजार नपाउने अन्य किसानको नियतिबाट दूध उत्पादक किसान पनि अछुतो छैनन् ।

‘अहिले सबैतिरबाट दूध धेरै
आउन थालेको भन्दै डेरीहरूले कोटा
तोकेर मात्रै दूध लिन थालेका छन्’,
मोरड कानेपोखरीकै अर्का किसान
भोला पोखरेलले भने, ‘किसानहरूबाट
क्षमताभन्दा धेरै दूध आउन थालेपछि
५ लिटरभन्दा कम उत्पादन गर्नेहरूसँग
सहकारी र डेरीहरूले दूध किन्नै
छोडेका छन् । यसले साना किसानहरू
मारमा परेका छौं अर्कातिर धेरै
उत्पादन गर्नेहरूको पनि सबै बिक्री
भएको छैन ।’ पोखरेलका अनुसार
बजारमा दूध बिकन छाडेपछि गाउँका
सहकारी र डेरीहरूले दुई-तीन
दिनसम्म दूध नै नलिएका घटना पनि
हुन थालेको छ । यसलाई उनीहरूले

का
मा
धेरै
यही
रेरे
छिं
को
गास
रका
को
लिटर दूध संकलन गरिरहेको प्रमुख चौधरी बताउँछन् । डिडिसी र अन्य धेरै निजी डेरीहरूले अहिले बढी भएको दूध पाउडर बनाउन उपयोग गरिरहे का छन् । यद्यपि यसो गरिरहेदा पनि किसानको सबै उत्पादनले बजार पाएको अवस्था छैन । भाषा मेरीनगरकी राधा शिवाकोटी डेरी व्यवसायमा आवद्ध उच्चमी हन् । उनका अनसार बर्खा

उद्बना हुए। उनका जुतार पद्धा सुरु भएपछि को कही महिना बजारमा सबै दूधको अभाव उच्च हुने गर्दथ्यो। ‘असार लागेपछि र भदौ अन्तिमसम्मै बजारमा दूध अभाव हुने गर्दयों’, शिवाकोटीले भनिन् ‘यसपालि अवस्था त्यस्तो छैन। बजारमा दूध पालाफालको अवस्था छ। किसानबाट दूध लिन्नै भन्नुपर्ने अवस्था सिर्जना भएको छ।’ डेरी व्यवसायीहरूका अनुसार अन्य वर्षको दाँजोमा यो पटक बजारमा दोब्बर परिमाणमा दूध उपलब्ध छ। दूध उत्पादन बढेको प्रमाण दिने तथ्याङ्क मोरड कानेपोखरीको पौरखी डेरीसँग छ। पौरखी डेरीले गएको चैत महिनामा किसानहरूबाट दैनिक सरदर ४ हजार लिटरका दरले दूध संकलन गरेको थियो। डेरीका अनुसार असार सुरु भएपछि यो परिमाण कम्तीमा ३० प्रतिशतसम्म घटथ्यो हरेक वर्ष। डेरीको अनुमान यही थियो। तर, अहिले अवस्था अर्कै छ। अधिल्लो वर्षको बख्तामा दैनिक २५ सय लिटर हाराहारी दूध संकलन गर्ने डेरीले यतिबेला दैनिक ८ हजार लिटरका दरले दूध संकलन गरिरहेको छ। कोशी प्रदेशका ४२ वटा दुग्ध उत्पादक सहकारी मिलेर बनेको सगरमाथा विशिष्टिकृत सहकारी संस्थाका अध्यक्ष बाबुराम दाहालले भने, ‘दूध उत्पादन यसपटक धेरै बढेको छ जसले गर्दा यस क्षेत्रमा १५ दिनयता अघोषित रूपमा मिल्क होली-डे निर्मितएको छ। यो सुखद कुरा होइन।’ उनका अनुसार उत्पादन बढे पछि डेरीहरूले दूध संकलन दोब्बरले बढाएका छन्। तै पनि किसानको सबै दूध बिक्री हुन सकेको छैन।

सहकारीका अध्यक्ष
दाहलले सञ्चारकर्मीलाई दिएको
जानकारी अनुसार कोशी प्रदेशमा
उत्पादन हुने १ लाख ५० हजार लिटर
दूध औपचारिक क्षेत्रबाट बजारमा
आउने गरेको थियो । तर, अहिले
औपचारिक क्षेत्रमा भण्डै २ लाख ५०
हजार लिटर दूध संकलन भइरहेको
छ । उनले थपै 'दैनिक १ लाख लिटर
बढी दूध बजारमा आएपछि सबै
डेरीहरूमा त्यसको चाप परेको छ ।
यसले दूध बिक्री नहने समस्या सिर्जना
गरेको छ ।' त्यसो त सुख्खायाम
सुरू हुने वित्तिकैदेखि दूध उत्पादन
घटने पूर्वानुमान गरेका डेरीहरूले
हिउँदमै पर्याप्त धुलो दूधको जोहो पनि
गरेका थिए । तर, किसानबाटै पुग्दो
दूध आपूर्ति भइरहेका कारण पाउडर
प्रयोग गर्नुनपर्ने अवस्था छ ।
व्यावसायिक रूपमा दूध उत्पादनमा
संलग्न किसान सरकारले दूधको
बजारको प्रबन्ध गर्नुपर्ने बताउँछन् ।
'दूध उत्पादन बढेपछि बजारको प्रबन्ध
गरिदिनु राज्यको दायित्व हो', भाषाका
किसान प्रेम गुरागाईले भने, 'भारतमा
आफै उत्पादन धेरै छ । सरकारले
अर्को कुनै तेसो देशको विकल्प
खोज्नसक्छ । अन्यथा पशुपालनमा
भविष्य खोज थालेका हामीजस्ता
किसान पूरै मारमा पर्नेछौं ।'

